

Kleurenfoto in zwart-wit

Aretha Swennen

Als je naar deze foto kijkt, wat zie je dan? Valt je oog eerst op het mooie groene gras waaruit ook rode bloempjes komen piepen? Zijn de kleuren van de regenboog het eerste wat je netvlies raakt? Vullen ze misschien je hoofd, met dromen over de pot goud die aan het eind te vinden is? Of begin je al te dagdromen bij het kijken naar het zonnige berglandschap? Zo rustgevend, vind je niet?

Helaas ... ik moet je teleurstellen want ik, ik zie geen van deze dingen. Ik voel er niets bij. De wereld lijkt wel helemaal naar de knoppen! Stel je voor: je neemt een foto van één van de meest kleurrijke natuurverschijnselen én ... je zet er een zwart-witfilter op!

Zwart-wit, ik erger me blauw aan zwart-wit! Waar is het rood, geelgroen, azuurblauw van deze wereld naartoe? Hoe komt het dat mensen vaak zo eenduidig, vaak zo ongenueanceerd, vaak zo Adidas, Nike en niet Puma, vaak zo zwart-wit denken? Eerlijk gezegd weet ik dit *zelf* ook nog niet. Ik kan me wel een paar situaties voorstellen waarom mensen zo geworden zijn, zo zwart-wit denkend, maar of ik al klaar ben met denken, dat denk ik niet ...

Ik ging op zoek naar een definitie die beschrijft wat zwart-witdenken nu precies is. "Wanneer je gelooft dat je eigen verhaal de enige waarheid is, denk je zwart-wit. Je laat geen ruimte voor een andere gedachte of een andere mening. Jouw mening telt en dat is de enige waarheid." Ik twijfel eraan of ik dit wel wilde weten. (zucht) Als ik met één woord deze definitie zou moeten beschrijven, dan kies ik voor het woord '*wanhopig*'.

Vermoedelijk vraag je je nu af: hoe zorg je er dan voor dat zwart-witdenken je niet kan verslaan? Weet je, ik denk dat er op deze vraag geen algemeen antwoord bestaat. *Ik* probeer gewoon dankbaar te zijn voor de goede en slechte gebeurtenissen in mijn leven. *Die zij niet zwart-wit, want ik kan er altijd iets van bij leren...* Misschien is de oplossing moeilijker te vinden en moeten we eerst de weg door de regen volgen om wanneer de zon er doorkomt de schat aan het einde van de regenboog te zien.

Deze column werd geschreven voor Woord in actie en mag niet voor andere doelen gebruikt worden zonder de toestemming van de schrijver.

Vlaanderen
verbeelding werkt